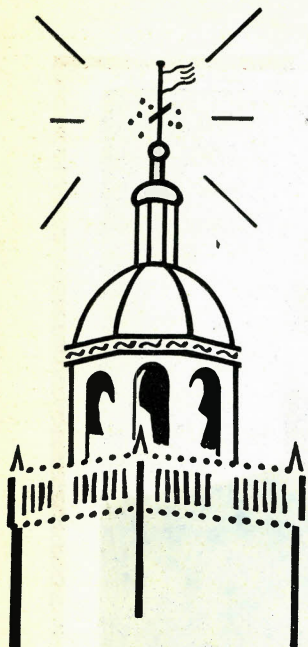

LANTERNA SV. MARKA

50

MISNIŠTVA

DON JOZO GERIČIĆ

mladomisnik 1916
zlatomisnik 1966
KORČULA

posvećuje Župska Zajednica
Korčula

- 11 -

Očavješćujem
mog rujna ukaza-
ni fenomeni: sun-
je vatre ožariti
kalendaru crnu
Bratiti je u že-
7.IX. biti će obo-
kim jubilejem na
Joza Geričić.

U to vrijeme
dragi Sugrađja -
tan. A kasnije će
u našoj sredini,
skromno proslaviti ovaj dragocjeni Jubilej.

Ne možemo zamisliti kršćansku poslijeratnu Korčulu
bez lika našega don Joza. Vratio se svom rodnom Gradu
god. 1947. kao penzioner - a kad tamo ispunio je Korčulu
ljubežnošću, razboritošću, nedostiživom požrtvovnošću u
dijeljenju vjerskih utjeha i zalaganjem za sve naše
sveto, časno, crkveno i Božje.

Malenog je uzrasta. Zato je privlačan kao brat. A kad
mu pogledaš duboko, prodorno oko i pregledaš 50 godišnji
svećenički život i aktivnost - pred tobom se odjednom ur-
zdiže duhovni gorostas kojega nitko nije nikada ni po-
vio ni slomio. Uvijek uspravan i gord, iako ponizan i u
vijek velikodušan.

Jedan ugledni zagrebački svećenik nedavno mi posta-
vio začuđeno pitanje: "Kako nije Geričić kroz život po-
stignuo kakovu višu crkv. čast, odlikovanje?" - Don Jozo
je na slična pitanja više puta odgovarao: "Postigao sam
najvišu čast: katolički sam svećenik!"...

A usto je postigao zaista zavidnu čast: obljubljen
od tisuća i tisuća gdje je boravio i radio... Korčula
pak u svojim najmladim i najstarijim izdancima prigi-

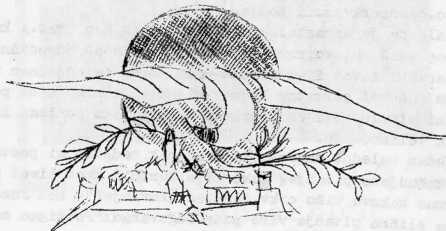
Vas, da će se sed-
ti jedan neobič-
ce će snagom svo-
na korčulanskom
brojku dana i o-
ženo zlato: datum
jem Zlatomisni-
šega starine dom

naš Slavljениk i
nim biti će odsu-
se ponovno naći
kada ćemo makar

ba se pred dragim likom svog Jubilarca. Naše bliže i dalnje svećenstvo gleda u don Jozi svog uzornog subrata, savjetnika i prijatelja.

Pred 50 godina naš je Grad uz manji broj stanovnika imao Opata, 4 kanonika, 2 kapelana, katehete i nekoliko redovnika. Njihovo pastoralno djelovanje kroz isповјedaonicu danas najvećim dijelom stoji na požrtvovnoj brizi našega don Joza. Njegova stpljivost, mudrost i ljubav obnavlja tolike ruševine, vedni zamačena obzorja, vraća plodnost opustošenim dušama...

Svi mi Korčulani, prijatelji, štovatelji i subrača stisnut ćemo se uokolo lika našega Jubilarca i zasadićemo ga na Srce Krista Velikog Svećenika s jednom željom i jednom čestitkom: Gospodine! čuvaj nam don Joza zdrava i aktivna do krajnjih granica ljudskog vijeka na korist Crkvi, pomoć dušama, radost svima nama!

PEDESET ZLATNIH GODINA U OGLEDALU SLIČICA

ČETIRI BARKE DO OLTARA... Zlatomisnik je svoju Prvu Misu služio na Badiji 7.IX.1916. U četiri svečano okićene barke krenuo je sa obale, sa "mosta Geričić" Zborni Kaptol s Mladomisnikom i Općinskim načelnikom dr Dinkom Gjuniom u je dnoj ladji, a u drugoj pak Pjevačko društvo sv. Cecilije. U dvije zadnje ladje Majka i članovi obitelji. Dakako, građani se vozili mnogobrojnim čamcima. Pri polasku i povratku pjevači su začinjali put svojim pjevanjem, a učitelj g. Svoboda sviranjem na harmoniji.

GODINE RATA OD 1916... Mladomisnik nije imao uobičajenog svečanog ručka. Zahvaljujući g. Andru Bernardi koji je za to hodač na "transporte" i pobrinuo se za hranu - pripremljena je svečana zakuska na povratku sa Badije i tako se izredalo građanstvo na čestitanje.

Draga i plemenita Majka - ležala je na smrtnoj postelji - bila je zakopana: a don Jozo nije mogao doći preko Kanala, da je zagrlji, da je odprati...

VJEDODŽBA SIROMAŠTVA I MATEMATIKA... Mislili su preko matematike odvratiti poletnog djaka Joza Geričić, da odustane od Teologije... Naime, na maturi dobio je težak matematički zadatak od mladog profesora Lipanovića. Naš se maturant potruudio i ispisao dvije table uvodnih radnja, pronašao dužji, ali interesantniji put do rješenja i time oduševio komisiju, a uozbiljio svog profesora koji nije odmah shvatio ovakav put rješenju. O djaku - matematičaru govorilo se po Dubrovniku i za to saznao korčulanski kotar. poglavar koji je u to vrijeme bio u Dubrovniku. I tako su slijedila ponude za stipendij i unaprijed

osigurano mjesto za profesora dubrov. gimnazije. Kot. poglavar u Korčuli nećao se izdati mu Svjedodžbu siromaštva za Teologiju, ne bili ga priklonio na studij matematike. Sve je bilo uzalud. Volja, idealni polet i karakter mladog čovjeka izvršili su svoje - i bez obzira, što su mnogi korčulanski kolege iz Sjemeništa napustili mladog Joza na cjedilu...

MJESTA SLUŽBOVANJA... Prvu službu povjerio mu je dobri biskup Marčelić u Trstenom, gdje je ostao godinu dana. Zatim dolazi kao kapelan u Žrnovo kod župnika don Pera Kalogjera. A zatim kroz 5 godina postaje kapelan i kateheta u Korčuli. U Vrnuci na Pelješcu upravlja župom 23 mjeseca. Konačno god. 1925. postaje kateheta u Veloj Luci i tu ostaje do otkaza službe, odn. umirovljenja god. 1947. Vraća se svome rodnom Gradu i tu je s nama.

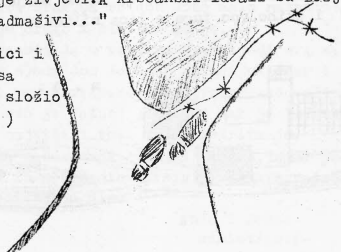
VELA LUKA JE VJEROVALA DA IMA ČUDOTVORCA... Don Jozo je velikim dijelom providimao bolesnike. Zvali su ga hitno umirućem. Starca je isповijedio, dao mu utjehe Vjere kroz molitve, a onda mu uz smjeh rekne: "Učinit ćete još jednu malu pokoru, pa ćete doći sutra u crkvu na Pričest". Ljudi se unakolo gledali slušajući ovu "pokoru", a uvjereni, da će starac uskoro umrijeti. A ujutro preko don Jozine Misse pred oltarom Gospe, našao se i ovaj starac, da izvrši "zadanu pokoru"...

VRIJEME DRUGOG RATA... Kroz ratne strahote don Jozo je pokazao veliko svećeničko srce. Tražio je milost za taoce, zaštićivao prognjene, nosio vjerske utjehe zatvorenima, a zahtijevao da prati na groblje osudjene na strijeljanje. Don Jozo bio je vječni pisar svakovrsnih molbi potrebna.

Bezbrojni su oni kojima je naročito u to bolno vrijeme pomagao moralno i materijalno. Don Jozo je kao nastavnik bio dobro situiran, a posjedovao je samo ono najnužnije sve do danas. Uvijek je dijelio siromasima. Mnogima je rado posudjivao novac da mu ga vrate "kad Bog providi", a to je praktički značilo skoro nikada.

PORUKA KORČULANIMA... Don Jozo kaže: "Vrlo sam zadovoljan s mojim sugradjanima. To je moja prijeteljska i draga Korčula. Od zahvalnog sjećanja nikoga ne izuzimam. Kao svećenik ukazao bih našim vjernicima na vjersku obavezu i preko zime, ali i preko ljeta: nedjeljna sveta Misa! Moram reći, da vjerski život u našem Gradu ne stagnira. Kroz svoj vijek proživio sam sve dosadašnje Oplate. Prije se propovijedalo samo na jednoj Misi u nedjelju. Katekizam se držao u školi i u crkvi nedjeljom popodne prije Blagoslova. Roditelji bi trebali duboko osjećati odgovornu dužnost, da marljivo šalju djecu na vjeronauk. Vjerski život u vidu Svetih Sakramenata danas je puno jači nego li prije. To je osobito utješno. Trebamo žaliti veliki dio naše mladjarije. Ničija i svačija. A bez ideala najteže je živjeti. A kršćanski ideali su Božji, vječni i nenadmašivi..."

(Prema Kronici i razgovoru sa Don Jozom - složio dep.)

Hvala Ti Bože

Hvala Ti Bože, za minula ljeta
što sam ih spremno poklonio Tebi,
za ljubav, bol i žrtvu koja cvjeta,
i milost kojom si me privezao k Sebi.

Za vedri zanos Duhovskoga dana,
što raste s vjetrom uskrsmule nado
i snagom Božjih proslavljenih zana
još krijepi drage moje vinograde.

Za šutnju ovu koju si skrio
pod velom kruha Tijelo svoga Sina
i Krv mu svetu pod prilikom vina.

Hvala Ti, za dar ovog bijelog jutra,
za pjesmu dragu probudjenih zvona,
što mole Te sa mnom za jedno bolje sutra
i skine veo tuge s lica miliona...

m . t .

ZLATOMISNIKOVI MINISTRANTI

Veoma smo sretni, kada nam je red služiti Misu našem Don Jozi. On govori Misu oko 7 i pol, a to znači, da možemo dulje spavati. Ako navrijeme stignemo u sakristiju pomognemo ga obući i tada nam se čini da smo jako veliki, jer smo gotovo "na ravnoj nozi" sa don Jozom... Nije nas strah dati mu pojas, jer ako mu ga pružimo na krivo, on se samo nasmije, okrene se i daje nam ga pravilno- dok se Prisvitli na to srdi i kako se otrese, tako se zbunimo i zasramimo.

Obično nije problem koji ćemo Misal uzeti: najčešće je onaj tanki, crni i latinski: bit će dakle Misa kraća i navrijeme ćemo šmignuti u školu... Na ovoj kasnijoj Misu obično je malo vjernika. A tomu se mi posebno veselimo, jer ako se nismo dogovorili tko će držati i paziti na zvono, onda se možemo slobodno malo i potučiti ispred oltara, a da don Jozo to ne vidi i ne čuje.

I don Jozo i mi volimo ove Mise kroz sedmicu, kada smo pojedinci u službi. A nedjeljom bude čitava "uzbuna": puno ministranata u 7 i pol, puno djece, puno misnih karata za hrvatsku recitaciju i pjesme! A to ipak šušurom uznemiri zrak, pa se don Jozo malo namršti: ~~za~~ nam nikako nije drago i žao nam ga je.

Valja napomenuti da u vrijeme Ispovijedi svi najviše zurimo gdje sjedi don Jozo. On je uvijek blag i lijepo nas pouči, pa se vraćamo klupi veoma zadovoljni.

Na kraju i ovo je važno: jedan od nas je "zenzo" don Jozi, pa ga on najviše i voli za ministriranje.

Kao čestitka našeg srca: željeli bismo, da mi jednom budemo slavili 25 godišnjicu ministriranja, a naš dragi don Jozo 75 godišnjicu Mise!

Ante i Zenzo
ministranti-

LANTERNA
SV.
MARKA

SVETOST
ZLATO
DIJAMANT
OTOKA
KORČULE

KONCELEBRACIJA
ODUŠEVILA

VJERONAUČ
SVEČANA
OBAVEZA

PRIDVIJE TISUĆE LITURGIJSKA KRONIKA

350 sv.Pričestih i 300 svijetla požarilo je svetkovinu Sv.ANTUNA PADOVANSKOGA. -Dakako, mnogo više stotina števajletlja oblijetalo je kroz jutro i podvečer Svečev oltar u Katedrali, a naročito Njegovu kapelu na Glavici. Tamo je večernja Svečanost okupila sav dobar svijet sa Dominača i Pod Sv.Antuna i veliko mnoštvo iz Grada. Procesija je u vijencu opkolila Glavicu, prokrila pijacu, a p.Dobroslav dominikanac nani zao Svocu pred noge čudesa suvremene ljubavi velikih ljudi Vjore.

A malo zatim (17. i 19.VI.) SRCE ISUSOVO privuklo je pažnju i devociju našeg svijeta. Naša dragocjena i starijska slika Prosv.Srca na zlatnom tronu usred Vele crkve bila je obasuta cvijećem i buharistijskim trganjem kakvih 350 pričesnika. Pronijeli smo Sliku u nedjelju navečer kroz pijacu pjevajući Zlatnu krunicu.

Blagdan SV.PETRA I PAVLA (29.VI.) imao je svoj glavni počat uvečer svečanom Misom, Tekomom u čast Sv.Oca (Papin dan) pred punom crkvom. A onda se svijet opet slogao ukolo crkve Sv.Petra gdje smo odpjevali himnu, ljubili Relikviju, -te uz ciku zvona i tri put "jur-jur-barba jur..." u ime Svetoga Petra i Pavla: Hurra...! - masa djece i odraslih jurili, skakali i prevrtali se preko gorućeg baldahina usred pijacotte.

Opatova reverenda još i danas miriši od pustoga emija i kaduljo...

Statistika n.j. lipnja nam je ukazala ukupno 2.000 sv. Pričesti, bez crkve Sv. Nikolo i ČČ. Sostara. Pojma nam Euharistijskom životu kroz lipanj pripomogla je Večernja misa koja je okupljala i veći broj djece. Ovi naši mališani često se pričestoju, jer spremaju ovdje Euharistijski vijenac svom Mladonastniku prigodom njegovog i našeg Slavlja u decembru.

1. VII. donio je prvu julsku svetkovinu PREDRAGO-
CJENJE KRV I Prvi petak. - Tako je zaokružilo Euharis-
tijski Stol oko 150 duša. A sutradan se Kapitul (don-
ivo s Djakonom) preselio na Vrniki, jer je bila svetko-
vina GOSPINA POHODJENJA (Gospa od Škoja) - Titular vrni-
čke crkve. Svo je bilo miniaturno, ali intimitno, zanos-
no i obitljijsko - kao i svaka Misa na Vrniku. A zamisli-
mo liturgijski ugodaj Prve Pričesti ministranta Da-
mira Foretić i Žaka Dopolu uz polotnu propovijed ro-
djaka - djakona Luke - o velikom i milosnom Susretu Is-
susa, Gospe, Prvopričestnika i ovog dobrog svijeta...!
Svi smo kliknuli kroz suze radosne i živo pjevanje
i recitiranje Misnog obrasca. A starinsku melodiju E-
pistole vješto je razliječio crkvom naš iseljenik i
dobročinitelj Andre Babris. Podvečer je Vrniki na kr-
snim rukama svoje mladoži iznio Gospin kip kroz Škoju
da odmah zatim prođulji veselje iz kuće u kuću do ka-
sno u noć...

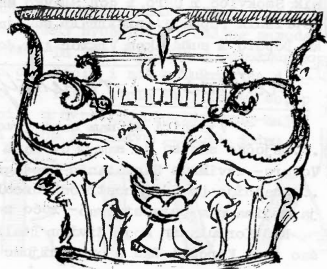
Dostojno smo proslavili i drugi Gospin spomen :
GOSPU OD KARMENA (16. VII.). Vidjeli smo ponovno veli-
ki broj sv. Pričesti, mnoštvo zavj. svijaca i slušali
preko večernje Procesije urnebesni pijev Litanijs.

Liturgijsko slavlje mjeseca srpnja zaključili smo
svetkovinom SV. TUDORA SUZAŠTITNIKA (29. VII.). Sasvim o-
zbižno tvrdimo, a ne piturajemo osjetljivo iz godine

u godinu slavimo Ga svočanije, uz voći i voći broj, a
zapravo novidjenu masu vjernika, štovatelja i impo-
sioniranih turista. Po Evropi se već zna, kad je u Korču-
li Svočanost sv. Tudora! Naš svijet svo više štaje ne
bez osjetnog razloga svog Suzaštitnika. Katodralna z-
vona tako često kroz godinu zovu na "Otvor kase sv.
Tudora"! A rijetko se gdje može drugdje stvoriti ta-
ko sjajan liturgijski ugodaj, kako u našoj Volej cr-
kvi. Svočanosti je mnogo pridonijela i prva Konceleb-
racija, o kojoj govorimo na drugom mjestu. A onda je u
slijedila Procesija sa stotinjak Bratima, Kovčeg na
mladin zamonina naših dominikanskih bogoslova, pa on-
da nepregledna rijeka muškog i ženskog svijeta...

Stranci su zabobeknuto zurili, a neki su svučili.
profesori s naših strana impresionirani uzviknuli :
"Isplati se doći iz daleka ovo vidjeti! Niti u snu se
noćon slična nijesmo nadali!" Mi smo pak radosno i
spokojno kasno u noć usnuli provrćući po našim kuća-
ma radosno utiske i doživljaje s ove Svočanosti.

Liturgijskoj Svočanosti prisustvovalo je ukupno
12 svećenika, bijeli skup Dominikanskih bogoslova.

RACIJA

29. srpnja 1966. na blagdan Sv. Tode, na
šeg Suzaštitnika, večer u 6 s. održana je
po prvi put na Korčuli Pantić. Koncelebraci-
ja.

Koncelebracija je prastari čin Mise, ko-
ju prinosi više svećenika zajedno. Odlukom
Koncila obnovljena je u Katoličkoj crkvi.
U Ohrodu su obadito učestvovala najzina dva
dijela: Liturgija Rijepči i Liturgija Žrtva.

Koncelebraciju su održali: opat Matija-
ga, don Mirko Talajčić dokan iz Ončuća, o. Al-
fonzo Etenović, starijšešim dominikanskoga
samostana Sv. Nikolo, don Niko Ubović dušo-
vrižnik Velebuko, don Josip Ratišćić dušo-
vrižnik Žrnova, don Marinko Bilić dušovriž-
nik Smokvice i čaro i don Slavko Majić du-
šovrižnik Puprat. Asistirali su djakon Lu-
ka Depolo i subdjakon Viktor Ant, dominikanac

utisci i refleksije

Vjernici su nam sami govorili:
...Osjećao sam se da sam u dvorani Zidine
Večere- uzviknuo Sasvetanin-urodomaditelj.
...Snažnije po intenzitetu od Koncelebraci-
ja kojima sam prisustvovao- roči sam turist.
Naš Korčulanin koji živi u Italiji, a na-
šao se u Korčuli naš u ovo vrijeme rekao je:

...Mislio sam da je domovina svećenika Lita-
nija samo Italija; a nikada nisam mogao
da zamislim da ovako nešto može biti i na
mojoj Korčuli.

Jedna časa sestra, koja je došla u pos-
jeto Matičnoj kući ovih dana, rekla je:

...Kannada može zavijediti ovakvoj Koncele-
braciji u korčulanskoj Katedrali. Ova je bi-
la intimnija, spiritualnija, a u monadisti-
vom ambijentu.

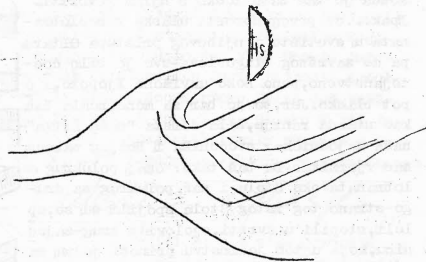
Neposredno poslije onih dana, dobili smo
jedno pismo. Donosimo ga u cjelini:

...Želio li čuti moje utiske o prvoj Kon-
celebraciji u Korčuli? Puno ih je i svi su
vrlo pozitivni i duboko, iskreno doživljeli.
Možda je baš zato teško o njima govoriti.
Ipak...od prvog momenta ulaska koncelebra-
nata u svetište i njihovog pristupa Oltaru,
pa do završnog blagoslova-sve je bilo do-
tojanstveno, puno neke uzvišene ljepote, a o-
pet blisko. Jer, to je bar za mene, rekla bih
kao nikada ranije, bila doista "naša Žrtva"
naša zajednička: svećenika i Božjg naroda,
naš vjernika. Da baš tako: ovaj polukrug ce-
lebranata oko Stola i naš polukrug sa dr-
ge strane tog istog Stola spojili su se, sp-
loli, stopili u čvrsti, cjeloviti krug-zajed-
nicu, koja u tom jedinstvu prinosi jednu za-
jedničku Žrtvu.

ŽRTVA

Ako pitate koji dijelovi Komcolobumcije su za mo-
no izvršili najdužiji dojam- onda nije teško odgo-
voriti: glasni Kanon i gaudijiva Pričest.

Prvi put glasno isgovoreni riječi Kanona u ovoj
Katedrali, imale su dostojan okvir odgovarajućeg, sta-
rog, prekrasnog ambijenta i duhoviti odjek u srcima to-
likih Korčulana. Pa kada je povorka Komcolobumanta
u svečanom trenutku kretala se uokolo Oltara sa Kru-
hom Euharistije u rukama i pila iz jednog Kaloča
Krvir- tada smo svi bili jedno u Kristu Gospodina...

KRONIKA DOGAĐAJA

FERNAND p. BELOTTE, slavni belgijski Isusovac, posjetio
je našu Župsku Zajednicu 6.VI. On je pisac i izdavač
bezbrojnih djela iz teologije i pedagogike. Poznat je
čitavom svijetu. Došao je k nama u pratnji v.č. Matije
p. Jović- nama dobro poznatog Isusovca- misijonara. Uve-
čer u Opatskoj crkvi održao je impresivno predavanje
o: Vjera, znanje i znanost suvremenog čovjeka. Šteta -
njak muškaraca pažljivo su pratili njegova razlaganja.
Šteta što nije bilo mogućnosti nabrzo reklamirati vo-
ćom broju slušateljstva ovo važno, zorno i ohrabru-
juće predavanje.

VJERONAUČNI KVIZ, - održali smo 19.VI. nakon večernje
prozije Prosv. Sreć. U Opatskoj crkvi kočila se ilu-
minirana vitrina sa mnogobrojnim darovima i naših vje-
rnika za natjecatelj. Nažalost nismo bili zadovolj-
ni odazivom. Nije smo pogodili pogodno vrijeme: ispa-
na nervoza na kraju školske godine... Redoslijedom danor-
no svatko je dobio unaprijed 85 pitanja. Djeca je bi-
lo dosta, mladožni malo, a natjecalo se samo 20 tak...
Voći broj danova ostao je rezerviranim za sljedeći
kviz krajem godine.

SVETKOVI NA SV. IVANA KRISTITELJA dne 24.VI. prošlavlje-
na je povećim brojem vjernika u crkvi, mnogim čestita-
rima u dvoru i uvečer dječjom akademijom u prizemnim
prostorijama palaca. Uspjelo dječje točke programa ve-
selilo su okupljene, a zatim je opat-svećenik svih poča-
stio zakuskom.

CRKVA NA VRNIKU je obilježena i dotjerana. Za Gospino

Pokodjenje (2.VII.) obje su vrnjičko crkve dočekale svoje poklonike obnovljenim i lijepim izgledom. Vrnjani su se Vrnjani iskazali svojom ljubavlju i darljivošću, pa i ostali maši sugrađani. Ovim je izvršena još jedna važna zadaća: crkva je adaptirana i za dočak Mladomisljaka u Domoljima: najpogov maime Majka je kći pok. Nikole prota Fončić, dugogodišnjeg i neobično zaslužnog Prokuratora vrnjičko crkve.

RADIO-VATIKAN je 9.VII. izvijestio o svetačkom životu i aktivnosti blagopok. Majke Marije Propetog Borkovića, Utomeljiteljice Franjevačke Družbe Milosrđa iz Blata. O ovoj veličkoj Ženi i ponosu čitavog o toka Korčule - govorimo na drugom mjestu.

Dne 8.VIII. Opat se našao u Matičnoj kući u Blatu, to je na 30. dan smrti održao svečani Requiem i cvociuao u prigodnom govoru lik ove naše Domozemkinje.

25.VII. GOSPA ČARSKOGA POLJA. - Toga dana slegla se u Čari sva sila pobožnog svijeta ukolo svetišta Majke Božje na čelu sa svećanstvom. Iz cijelog Otoka. Podijeljeno je preko 500 Pništici. Korčula, opat je služio svečanu Misu i održao prigodnu propovijed. Crkva je plantjela stotinama zavjotnih svijepca.

ASFALTIIRANI PUTEVI su dovršeni u donjnjm dijelom Grada i na pragu najživlje turističke sezone osvjetlani. Našoj Mjesnoj Zajednici. Posao je uspješno izvršen, a Gradu služi na bolji i praktičniji izgled.

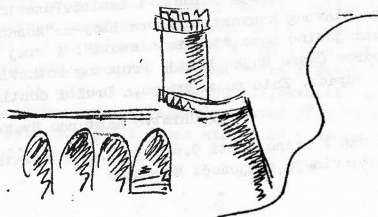
MOREŠKA U ZAGREBU (24.VII.) PREDVODILNA je mnogobrojne folklorne grupe iz svih Hrvatskih krajeva. O volikom uspjehu pred 100 tisuća gledalaca čitali smo mnogo članke u dnevnoj štampi, na radiu i televiziji.

TURISTIČKA SEZONA kroz juli-august izbacila nas je iz

one tiho i kućno sredino našog Grada. Posvuda vruće turisti sa svih strana svijeta. Naposlano pridolaze i izletničke grupe iz raznih zemalja Dalmacije. Radujemo se i ponosimo. Ali nam ne manjka ni nervozno, ogorčeno: tako nikada do sada! Naime, osobito mladja gospoda turisti ne žacaju zloupotrijebiti širokogrudnost općinske Uredbe o javnom redu, to nam često prava nevolja bitina i pred samim vrzima Katodrala! Dakako, s malenom takvim udjom u Svetište... Jedan je gorko dobio: "Pas ih izi: kako bi bilo načiniti lazom u Katodrali, da se kupajući gledaju starije!"

Bit će potrebno, da građanski oci nevidiraju svoj stvar u problemu javnog reda. Zapažamo pomazno rezultate i kod našeg mladjeg svijeta. Građanstvo često pogoduje i na licu mjesta protestira.

"INTERNACIONALNO SUDJENJE" korčulankom turizmu bilo je 13.VIII. u organizaciji "Vjesnika u srijedu". Neki nasjedni inozemni gosti tužili su se na naša zvona, da nam rano smetaju... A jednako tako da ih smetaju prigovori i protosti naših građana, kada onako "veseli" sami ili u društvu s domaćima vraćaju se kućama oko 1-2 iza pola noći, pjevaju i buče (!)... Vjerujemo, da će se i ovim pitanjima razborito pristupiti i pravilno odluke donijeti.

ČASNA MAJKA MARIJA PROPETOG PETKOVIĆ

1892 - 1966

Ljudski govoreći ovom smrću je utišnuta jedan muko-
trpni život. Nestala je sa pozornice svijeta jedna li-
čnost koja je u suvremenom liću Crkve utišnula jedan
novi izraz, što će svota povijest označiti: Družba SS.
Kćeri Milosrdja.

Kršćanska starina nazivlje dan smrti dies natalis:
dan rođenja. Majka Utomeljiteljica rodila se za no-
bo, život, nagradu, zagovor. Povijest će o Njoj malo po
malo pisati i bilježiti Njezine zasluge, heroizam Nje-
zinih odluka i vrijednosti. Bila je žena vjere, hrabrosti,
darivanja i ljubavi. Svakala ju je milost u zagaranju
za krijepost, altruizam, ljubav.

Još će nešto povijest stalno bilježiti. Majka Utom-
eljiteljica je naš izdanak. Dijete našeg Otoka. Blato
je kolijevka novo Družbe Katoličke Crkve! Ovom poča-
šću ulazi naš cijeli Otok u časn timer popis zaslužnih co-
ntara univerzalne Crkve.

Nema dakle mjesta žalosti i crnini. Panosimo se ri-
ječima slavnog konventne Monah Elzy-a: "Možemo biti
žalošni jedino zato što nismo sveti". A ovaj razlog
nad odrom časno Majke Marije Propetog Potković kom-
pletno otpada. Zato se radujemo, a Družbi čestitamo...

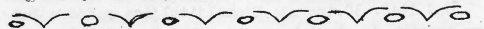
- Uredništvo Listopisa Sv. Marka -

Na dan Njezine smrti 9. srpnja t.g. na Hrvatskom je
ziku objavio je slijedeći komentar

RADIO VATIKAN

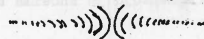
PRELAZ U VJEČNOST MAJKE UTEMELJITELJICE I PRVE
VRHOVNE GLAVARICE DRUŽBE KĆERI MILOSRDJA

Danas u 16 sati i 20 minuta preminula je blago u
Gospodinu Majka Marija od Propetoga Potković, Utomel-
jiteljica Družbe Kćeri Milosrdja, poslije duge i to-
ške bolesti, okrijepljena svetim Otajstvima naše Vje-
ro, te Apostolskim Blagoslovom, okružena ljubavlju i sa
dubokom tugom svojih duhovnih kćeri, u svojoj general-
noj, kuriji u Rimu, via di Porta Maggiore 38.

Majka Marija Propetoga rođena je 10. XII. 1892. u
Blatu na Korčuli, u Dalmaciji, od pobožnih i imućnih
roditelja, koji su svoju trojnu djecu odgajali u pna-
vom kršćanskom duhu. U ranoj dobi osjetila je poziv
za redovnički život, ali se tom pozivu nije mogla o-
dazvati, jer su je prijedili roditelji, koji su u Mari-
ji otkrili vanrednih sposobnosti, te snovali mužičas-
to nado za svoju miljenicu i već stoga, što su jednu
kćerku, ali Boga darovali u družbi Anello por Sac-
ro Cuoro.

Zbog toga je Marija morala čekati do svoje 27 go-
dine. Njezina je želja bila poći u klauzurnu red i tu
mo nepoznata živjeti samo za svoga Boga. Ali planovi
Božji bili su drukčiji. I Gospodin, preko preuzv. Dubro-
vačkog Cardinaria, biskupa Josipa Marčelića, odabere
Mariju za majku novoj redovničkoj Družbi. Marija je,
po savjetu svoga duhovnoga vođe, preuzv. Marčelića,
morala ostati u svom rodnom mjestu i otvoriti svoje
voliko apostolsko srce poslijepatnoj siročadi.

Dno 25. ožujka 1919. bio je od Providnosti određen za početak novoj Družbi koja je uzela za svoju glavnu svrhu: slavu Božju i svoje vlastito posvećenje, te uzgoj djece i djevojčica, posebno siročadi i siročića i pomoć bolesnicima i bijednima.

Bez ljudsko pomoći, oslanjajući se na Božansku Providnost, Majka Marija Petković je razvila svoje djelovanje najprije u Jugoslaviji, otvorivši više međovničkih kuća. God. 1936. njezino prvo duhovno Kćeri prelaze granicu svoje Domovine i putuju u Južnu Ameriku, da tamo razvijaju svoj blagoslovljeni rad.

God. 1940. 30. travnja Utemeljiteljica podje u Južnu Ameriku, da obavi kanonski pohod. No međutim zahvatio je rat i ostane punih 11 godina u toj zemlji.

Kroz to vrijeme ona je otvorila u 5 Južnoameričkih država 15 redovničkih kuća, među kojima 2 novicijata, nekoliko sirotišta, bolnica i zavoda.

26. lipnja 1964. (NB. god. 1954. - op. ur.) postigla je Družba od Sv. Oca Pija XII. DECRETUM LAUDIS, - a 6. XII. 1956. konačno Potvrđenje sa svojim Ustanovama od istog Sv. Oca.

Radi važnih razloga, dozvolom Sv. Stolice, preseli Majka Marija Petković god. 1952. Generalnu kuću iz Jugoslavije u Rim.

Danas Družba djeluje u Jugoslaviji, Italiji, Argentini, Paragvaju, Čileu, Peruu i Urugvaju. Ima 4 novicijata, 47 kuća i 444 člana.

God. 1954. bila je Majka Marija Petković pogodjena djelomičnom paralizom, koju je snosila kroz cijele

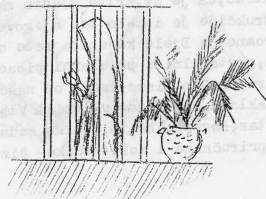
Li dalnji život svetačkom strpljivošću i predanjem. Unatoč svome slabom zdravlju, vruće je željela, da još jedanput prije smrti vidi kolijevku svoje Družbe u Blatu, gdje je mnogobrojne milosti primila od Gospodina. Nebeski Otac uslišao je Njezinu želju i 31. kolovoza 1959. odputuje za domovinu nakon punih 19 godina.

God. 1961. vidoči ona, da njezino zdravstveno stanje ne dopušta vršenje svih dužnosti njezine službe, odrekne se službe Vrhovne poglavarice pristankom Sv. Kongregacije za redovnike. A za zasluge učinjene Družbi bi joj udijeljen naslov "Superiora Generale Emerita". Svoju dugotrajnu tešku bolest podnosila je herojskom strpljivošću i svetačkim predanjem, na divan primjer svojim kćerima.

Počivala u miru !

Njezinim duhovnim kćerima u domovini iskreno naše sauešće". -

(Sprovod Majke Marije Petković bio je u srijedu 13. VII. 1966. u 8 s. ujutro u Bazilici sv. Križa, uz nazočnost mnogobrojnog svećenstva Rima i velikog broja Sestara, osobito Predstojnica iz Domovine. Govorio je preč. o. Karlo Balić, naš slavni franjevac-Mariolog)

DRAGOCJENI *Dijamant* S NAŠEG OTOKA

Sjećam se kao badijski djak kakova nas svečana i duga groznica hvatala na vijest, da dolazi u posjetu ili na odmor beogradski konzultor O. Pero Vlašić, ugledni profesor, svestrani teološki pisac, Badijski mecenar, itd...

Iz predratnih dana također se dobro sjećam one važnosti po korčulanskim obiteljima i u palacu, kad bi se dočulo da dolazi visoki gost: padre Pero Vlašić. Pokojni šjor Dome Šteka spremao bi se par dana unaprijed i dragog gosta bi dočekao u smokingu.

26.VIII. naša Franjevačka Zajednica slavit će kod Male Braće u Dubrovniku svog zaslužnog Starinu-miljenika kao dijamantnog Jubilarca: 60 godišnjicu Misništva i 83 god. života...

Rodom iz Vele Luke- O. Pero Vlašić pripada rodjenjem, srcem, zalaganjem i trajnim životnim reminiscencijama ovoj našoj sredini, našoj Korčuli. Franjevačku i Korčulansku Badiju ljubio je iznad svega. A komemorirajmo usput i Njegov pravilan stav u problemu Lokacije Sv. Križa od Otoka god. 1950, kad se Sveti Križ silom morao odseliti nakon stoljeća. Padre Pero odlučno je smatrao, da je Sv. Križu mjesto na Korčuli, u Korčuli... Drukčije je ispalo bez njegove krivnje.

Ogromno je Djelo koje iza sebe ostavlja. Profesor, naučni, pastoralni i popularni pisac, organizator i administrator. Što bismo imali od našeg bogatog liturgijskog Zaklada, kad bismo uklonili Vlašićeva djela: Evanđelistar, Bogoslužbenik, Veliku sedmicu, Božićni ofiser, razne priručnike i molitvenike- čime je p. Pero osigu-

rao temelje liturgijskog života, osobito po Dalmaciji i dao nam Priručnike kojima dišemo, živimo i decenijama molimo...!

Uz Slavljénika stoji gigantski publicistički rad- poput proslavljenih Velikana Božje Crkve. Napisao je 180 članaka po raznim znanstvenim, teološkim i popularnim listovima, napisao je 34 što većih i manjih knjiga znanstvenog, liturgijskog i putopisnog značaja.

Ime O. Pera Vlašića ušlo je u povijest Katoličke i Svete Hrvatske kao vanredno zaslužnog i najplodnijeg pisca kroz vjekove.

Padre Pero je danas oronuli Starac. Međutim jedna ko živi mladenačkim žarom, interesiranjem i požrtvovanjem za sve što je dobro i Božje.

Dijamantnom Jubilarcu- upućuje naša Župska Zajednica smjerne izraze domorodnih osjećaja divljenja, za hvalnosti, poklonstva, ljubavi i -našeg ponosa! A Gospodinu upućujemo ponizne molitve za dugu, vedru starost u punom miru životnog Djela i u smirenom iščekivanju zaslužene Nagrade u Gospodinu.

Liturgijski KALENDAR

15.VIII.VELIKA GOSPA.- Zapovijedani blagdan.Jutarnja zavjetna Misa u kapeli pred općinom u 5 i pol . To je zahvalni zavjet Grada iz g.1571.kad je Grad od bio Gospinom pomoću tursku navalu.Druga Misa u 7s.,a Velika u 10 sati.U crkvi Sv.Nikole Prva misa u 6 s,a Pjevana u 8 i pol.Tamo je uvečer Svečanost s Misom i procesijom u 6 sati.

16.VIII.SV.ROK-Zaštitnik Bratovštine.-Na Vigiliju su Vespere u 5 s. Na Svetkovinu Prva misa u 6s,a druga u 8 s. Uvečer procesija i pjev.Misa u 6 i pol.Preporučamo Braći i prijateljima godišnju minellu sv.Roku.

24.VIII.SV.BARTUL AP.-naš Suzaštitnik iz opsade Grada god.1483.,kada je mletačko brodovlje potisnulo Na puljce pod Korčulom.Jutarnje Mise u 6 i 8 s.,a uvečer procesija i pjev.Misa u 6 i pol.

Istoga dana susjedni Pupnat slavi dragu uspomenu na svog svetog zemljaka O.MARKA TVRDEIČA,franjevca, od naroda oduvijek zvanog "Blaženi Marko".

11.IX.KATEHETSKA NEDJELJA!- Riječju i zazivom Duha Sv. započimljemo katehizaciju našoj djeci,a zatim mladeži.Roditeljska savjest i odgovornost progovoriti će i ovom zgodom marno,brižno i odlučno !

8.IX. MALA GOSPA.- U Opatskoj crkvi jutarnja Misa u 6 i pol- a uvečer Pjevana u 7 sati. Mala Gospa svečano se slavi u Žrnovu,u Prvom selu.

14.IX.UZVIŠENJE SV.KRIŽA.- Ujutro Misa u 6 i pol,a u

večer u 6 i pol biti će procesija i pjev.Misa.

15.IX.SEDAM ŽALOSTI MAJKE BOŽJE.- U crkvi Sv.Svetih ujutro Misa u 6 i pol i uvečer pjev.Misa u 6 i pol.

29.IX.SV.MIHOVIL ARHANDJELO.- Titular crkve Gospine Bratovštine. U crkvi sv.Mihovila je jutarnja Misa u 6 i pol,a uvečer Pjevana u 6 sati.

OKO	U NEKIM BISKUPIJAMA NAREĐJENO JE NE DATI ODRJEŠENJE U SV.ISPOVIJE DI RODITELJIMA KOJI NE ŠALJU SVO JU DJECU NA VJERONAUKE !	OKO
OKO	VJERONAUKE	OKO
OKO	UVJERENI SMO,DA ĆE S V I KATOLI LIČKI RODITELJI RADOSNI PRIMITI BOŽJE ODRJEŠENJE O TRIUMFU ŽUPE: MLADJ MISI I O VEL.SEDMICI!	OKO

ONEKROLOG

4.VI.1966. umrla je u Splitu herojska mati i kršćanka gdja Mery Mirošević u 93 god.života.Snosila je sve životne udarce plemenitim smješkom i granitnom vjercu. Bila je simbol altruizma i kršć.gordosti.A sprovod joj je bio manifestacija poklonstva najvišim vrlinama sve topiamske žene.Tako se i Opat u crkvi oprostio od nje.

24.VI.tragičnom smrću poginuo je Ignacije Jeričević, na putovanju kraj Perkovića.Imao je 55 godina.Akcionim Banke Sv.Jozipa omogućen je prijenos ovamo,te pokopan.

14.VII.nenadano je umro u dubrov.bolnici šjor Petar Fabris u 67 god. Župska Zajednica i čitavi Grad ot - pratili su Pokojnika živim saučešćem:bio je aktivni sugrađjanin,vatreni Rokovac,najstariji ministrant, a jutarnji koraci najprije su ga vodili do Tabernakula. Opat se s njime oprostio u crkvi u ime Nadžupe.

22.VII. pri zidar.radu smrtno je nastradao i umro Ivo Šojka iz Babina Polja,star 62 god.Sutradan je pokopan na našem groblju uz živo saučešće našeg svijeta,osobito onih Pod Sv.Antonom i Dominaca.

3.VIII. umrlo je dijete-andjeo Bartul Silić u 7 god. Dugo bolovalo- Nebu odprhnulo.Bio mu je priredjen ne vidjeni sprovod s mnogo suosjećaja.Samo civilni pogreb.

12.VIII. ostavio nas je Paško Fattorini u 81 godini. Korčulanski dugogodišnji "konzul"u Zagrebu.Požrtvovni poočim mnogih generacija studenata.Vedri prijatelj,dobar kršćanin.Izgubili smo značajnu figuru iz naše sredine.Odpratio je cijeli Grad smrtnu ostavku.

P o č i v a l i u m i r u B o ž j e m !

NA TABLONU

Koja grihota da nan nima šjor Pjerota u ovo vrijeme,kad nan don Joze mora festižat svojih 50 godina o j Mise! Što bi nas zabavja,a don Joza diverti isprid penžjonati sa felunima,zubacima,trijama i dobrin bokunima što hi je stivava naš don Joze u Veloj Luki kroz puno godina,kad su veloluška dica gledala u strahu na punistru,da li mu gori svića,pa bi još u sumraku bižala doma i prin Zdrave Marije... Čejad su hitala oboritu ribu,pa bi je u galopu ponila likaru i don Jozetu...A borami,imali su i zašto.Nisu brez razloga zvali don Jozeta,da je "špirit u malemu sudu": uvijek je bi pametna glava,zna je uvijek dat pametni i adati savit za svaku situacjun,a drža je u rišpetu cilo more dice,skulu i cilu Velu Luku.

Učiteji su se na perste lipili isprid vrati razreda,da se čudu kakva bonaca vlada,kad don Joze derži dotrinu oli koju drugu dišiplinu.Govoridu,da je jedan jedini put bilo cike pod don Jozeton.Pita je jednega malega,da mu na broji 7 Dara Duha Svetega.Pa je povereto poče: "Pervo mudrost,drugo ludost..." - da bude boja rima- i učunula se prava tempešta u razredu o j krike,vike i smiha!...-dokle don Joze ni dignu ruku kako ono Mojsije i nasta bonaca...

S našin don Božeton bila je drugačija fačenda.-I njega su djaci volili.A bi je fregulu nervoz,špiritozan.Pa bi ga hotili divertit.Jednon prilikon Nikša Čočo je oserva don Božetu kako mu igra začerjenjena jabuka na faci,pa je napisava Davoru leterinu:Davore, zabaraš kaj ti tamo,a ja ću ovamo,pa neka nan don Božo poludi!... I dokle je invit vijadja-don Božo je ispod oka sve oservava i prid rukon Davora skoči i sekvestra kartu...Bilo je sardela i pazara!...

S A D R Ź A J :

UVODNA RIJEČ	Str. 1
ŽIVOTNI PUT DON JOZA GERIČIĆ	" 3
ZLATOMISNIKU	" 6
MINISTRANTI O ZLATOMISNIKU	" 7
LITURGIJSKA KRONIKA	" 9
KONCELEBRACIJA	" 12
KRONIKA DOGAĐAJA	" 15
ČASNA MAJKA PETKOVIĆ	" 18
O. PETAR VLAŠIĆ	" 22
LITURGIJSKI KALENDAR	" 24
NEKROLOG	" 26
NA TABLONU	" 27
SADRŽAJ	" 28

Naš ček. račun :

Komunalna banka - Korčula

438-12-620/2-280-2356

Godina II.

Korčula 1966

Broj 5 (III)

1966.

Izdaje: Opatsko-Nadžupni Ured — KORČULA — na vl. ciklostilu
Odgovara: Ivo Matijaca, Korčula

Izlazi povremeno